

Hřích můžeme náboženským jazykem označit za lidské jednání, které se obrací proti Bohu. Pokud použijeme jazyk nenáboženský, je hřích jednáním, které je nerozumné, protože odvádí člověka od naplnění svého lidství. Někdy se mluví také o přestoupení Božího nebo lidského zákona, což je jistě pravda, ale lépe pochopíme nebezpečí hříchu z perspektivy životní cesty k cíli, kterým je Bůh. Hřích není nebezpečný proto, že jsme přestoupili něco, co někdo stanovil, ale proto, že nám brání dojít k Bohu. Minout se cílem znamená přijít o život věčný nebo jinak řečeno, být duchovně mrtvý. Proto se těžkému hříchu říká také smrtelný hřích. Opuštění hříchu znamená vlastně postavení člověka zpět na jeho cestu k Bohu.

Aby mohl být nějaký skutek morálně posouzen (jako ctnostný, nebo jako hříšný), musí být vykonán vědomě a dobrovolně. Omezení poznání a svobody zmenšuje váhu konkrétního hříšného jednání. Hřích je těžký neboli smrtelný tehdy, když jde o plně vědomé a dobrovolné špatné jednání ve vážné věci. Všední nebo lehké hříchy nás z cesty k Bohu úplně neodvádí, ale jsou jakoby menšími překážkami, které cestu různým způsobem komplikují. Mohou být příležitostí k hříchu těžkému, takže bychom zvláště zálibu v nějakém lehkém hříchu neměli brát na lehkou váhu.

Ježíš Kristus nás svou smrtí a vzkříšením vykoupil a vysvobodil z otroctví hříchu. Pokud tedy někdy zhřešíme, utíkáme se k němu s prosbou o odpuštění. Viditelným znamením Božího odpuštění je pro nás především svátost smíření. V ní jsme povinni vyznávat především těžké hříchy. Tato svátost přináší odpuštění hříchů a smíření s Bohem, tedy onen návrat na bezpečnou cestu k Bohu. Přesně řečeno, hříchy jsou nám odpouštěny už tehdy, kdy máme dokonalou lítost (tj. litujeme hříchu ne ze strachu z trestu, ale z lásky k Bohu, k němuž se chceme zase obrátit). Musíme tedy chodit ke zpovědi? Odpovědí je, že musíme, protože když svých hříchů lituji, ale odmítnu zpověď jako Bohem dané svátostné znamení, je to opravdová lítost? Ka druhé straně, když lituji a z nějakých vážných důvodů se nemohu dostat ke zpovědi, nemusím mít strach, že by mi Bůh neodpustil.

zdroje/doporučená četba

Žl 51 ,11: Odvráť svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti.

Řím 6, 15: A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti.

Katechismus katolické církve 1846—1876